

עָזֵרִי מַעַם הַשֵּׁם עֹשֶׂה שְׁמִים וְאָרֶץ

דָּרָר חֲקָק לִיְשָׁרְאָל

מִנְקָד

הַפְּתִיחָה

פְּרִישָׁת בֵּי תְבֹא

מִהְתַּגְנָא הָאֱלֹקי

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּרְ יְהָחִיא יְעָ"א

מִבָּאָר בְּלָשׁוֹן הַקָּדוֹשׁ
עִם פְּרוֹשָׁת קָל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוֹזָן הַלּוֹמֵד בָּו

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרִישָׁות יוֹם בַּיּוֹמוֹ

בְּדֻקּוֹת סְפִוּרוֹת בְּלִבְדֵּךְ תְּזֵפָה לְהִיּוֹת בָּנָן
עוֹלָם הַבָּא

יָצָא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְּעָל הַזָּהָר הַעוֹלָמי"

חֲדָשׁ תִּמְנוֹת תְּשׁוּעָה לְפָק

עִיהָק בֵּית שְׁמַשׁ חֹבֶבָ"א

הוצאת:

شع"י "חברה מזכי הרבנים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודה של הגה"ץ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכי"ש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
מפעלי חברה מזכי הרבנים העולמי
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבבים

ולפרנסת ספרי הזוهر היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשנות, בשmachות, לכל החברים וידידי,
ולכל אחד ואחד מישראל, לkraine הגאולה שלימה בב"א

וכל המזבחה את הרבבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת הארץ"ל ללימוד זהור "חק לישראל" דבר יום ביום

כפי שנדפס בספר "חק לישראל"

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא

בלימוד הזוهر נביא את המשיח

נדפס באותיות גדולות מאירויות עיניהם למען יוזץ הקורא בו,
ועתה קבלו מatanנו שלוחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגנו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחון לגורחותך, תלך לבטה דרך ורגל לא תנוג'

*

כל הזכיות שמורות

ואין למכור או לScar או לקבל רוח עברו הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמידה ולזכות את הרבבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוهر העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל הרב **בנינו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "גנור שלום" (רחוב שלמה 6 ירושלים)

לעילוי נשחת מוריינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי מרדכי בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למועד הזיהר

(קבלה מהאריז"ל)

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אֶב הַרְחָמִים וְהַסְלִיחָות. מְזֻדִים
אֱנֹהָנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקָדָה וּבְהַשְׁתְּחוּיה,
שְׁקָרְבָּתֵנוּ לְתוֹרַתךְ וּלְעַבְדָתךְ עֲבוֹדַת הַקָּדָשׁ, וַיְנַתֵּת לנוּ חָלֵק בְּסֹדוֹת
תוֹרַתךְ הַקָּדוֹשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חִינּוּ, אֲשֶׁר עֲשֵׂית עָמָנוּ חֶסֶד גָּדוֹל
כֹּזה. עַל־כֵן אֱנֹהָנוּ מִפְּלִילִים תְּחִנּוּגִין לְפָנֶיךָ, שְׁתִמְחֹלֶל, וְתִסְלֶל, לְכָל
חַטָּאתֵינוּ וְעַזְוֹנוֹתֵינוּ, וְאֶל יְהִי עַזְוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶיךָ.

וּבְכָן יְהִי רְצׁוֹן מִלְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתִבְגֹּנוּ לְבַבֵּינוּ
לִירָאָתָה וְאַהֲבָתָה, וַתִּקְשִׁיב אָזְנֵיךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהָה, וְתִפְתַּח
לְבַבֵּינוּ הַעֲרֵל בְּסֹדוֹת תּוֹרַתךְ, וַיְהִי לְמַזְדָנוּ זֶה נְחַת רֹוח לְפָנֵי כִּסֵּא
כְּבָדָךְ בְּרִיחָנִיחָה. וַתִּאֵצֵל עַלְיָנוּ אָוֹר מִקּוֹר נְשָׁמָתֵנוּ בְּכָל בְּחִינְתֵינוּ,
וְשִׁיתְנוּצָצָה נִיצְׁצָות עַבְדִּיקָה הַקָּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִית דְּבָרִיךְ אֱלֹהָה
בְּעוֹלָם. וַיְצִוָּתֶם, וַיְצִוָּת אֲבוֹתֶם, וַיְצִוָּת תֹּרַתְמָם, וַתִּמְימֹתָם, וַיִּקְדְּשָׁתָם,
יַעֲמֹד לנוּ לְכָל נְפָשָׁל בְּדִבְרִים אַלְוִז. וַיְזִכּוּתֶם תְּאֵיר עַיִינֵינוּ בָּמָה שָׁאנוּ
לוּמָדִים. כַּמְאָמָר נְعִים זָמִירֹת יִשְׂרָאֵל "גָּל עַיִינִי וְאַבִּיטָה נְפָלָאות
מִתּוֹרַתְךָ". יְהִי לְרָצֹן אָמְרִי פִי וְהַגִּזּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צְוָרִי וְגֹאָלִי. פִי יְיָ
יְגַנֵּחַ כִּמְהַמְּה מִפְּיו דִעַת וְתִבְגָּנָה:

תְּפִלָּה לְאַחֲרֵי לְמֹוד הַזֶּהֶר (יאמר בכוונת הלב)

**אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רְחַמֵּן רְחַמְּן עָלֵינוּ טֹב וִמְטִיב הַדָּרְשָׁן
לְנוּ. שׂוֹבֵה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רְחַמְּמִיחָה בְּגַלְל אֲבוֹת שְׁעָשָׂו
רְצָוָגָה. בְּנָה בַּיִתְךָ כְּבַתְחָלָה וְכֹזֶגֶן מַקְדְּשָׁךָ עַל מִכּוֹנוֹ. וְהַרְאָנוּ בְּבִנְיָנוּ
וְשְׁמַחָנוּ בְּתַקְנוּנוּ. וְהַשֵּׁב בְּהַנִּים לְעַבְזָדָתָם וְלוֹויִים לְדוֹבָגָם לְשִׁירָם
וְלְזָמָרָם. וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגַנְיוֹתָם. וּמְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' לִירָא
וְלִאֱהָבָה אֶת שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַגּוֹרָא אָמֵן כֹּן יְהִי רָצֶן.**

כָּל אַחֲד וְאַחֲד יִזְבֶּה אֶת הַרְבִּים לְצַלְמָם וְלְחַלְקַת הַסְּפָרִים לְהַכְּפִיל
וּלְשִׁלְשָׁלֶשׁ זְכִיּוֹתֵיכֶם בְּאֲלֵפִים וּרְבָ� רְבָבָות. וְכָל הַמְזֻבָּה אֶת
הַרְבִּים זֹבֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלְכָל הַהְבָּחוֹת הַרְשָׁבָ"י זַיְעָ"א
הַצָּדִיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנה לְעַיְנֵיו בַּיּוֹם וּבַלְילָה עַד שְׁמוֹכִית הַרְשָׁעִים וּמִבְיאָם
שִׁישּׁוּבָו בְּתִשְׁוֹבָה (זהר הקדוש, חלק א, ב).
אַיְלוֹ הַיּוֹ יְזָדָעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גָּדֵל הַשְּׁבָר לְהַחֲזִיר חַבְרוֹ לְמוֹטֵב הַיּוֹ
רְזָדִיףִים אַחֲרֵיו תָּמִיד בְּמִזְרָח שְׁרוֹדָף אַחֲרֵי פָּסֶף וְזָהָב (זהר הקדוש פרשׁת
תרומָה קכח – קכט).

מִצְוָה שָׁאַתָּה רֹאָה שְׁבִנֵּי אָדָם נֹהָגִים בָּה קְלוֹת רָאשׁ וּמְעֵט הַפּוֹה
שְׁפָמְקִימִין אָוֹתָה, הַפּוֹה מִצְוָה זוֹ בּוֹדָאי מִמּוֹתָנָת וּמִצְפָּה עַד כִּי יִבְחַר בָּה אִישׁ
בְּשֶׁר וַיֵּשֶׁר לְהַזְּהָר בָּה, וּלְעֹזֵר רְבִים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכִבּוֹד
קוֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא וּכְוֹ' (זהר הקדוש פרשׁת תרומָה, קב ה'ישר פרק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שָׁאַינְהָ לְהַזְּרָשׁ וְאַיִן מַי שִׁיבְקָשׁ אָוֹתָה תְּרִישָׁנָה לְפִי שְׁהִיא בְּמַתָּ
מִצְוָה, וּמִצְוָה שָׁאַינְהָ לְהַזְּרָשׁ רְזָדִיףִים רְדָף אַחֲרֵיהֶה לְעַשְׁוֹתָה, שְׁהַמִּצְוָה מַקְטְּרָגָת
וְאוֹמְרָת פָּמוֹה גְּרוּעהַ אַנְכִּי שְׁנַת עַלְמָתִי מַבְלִיל וּכְוֹ' (ספר חסידים אות ק"ה).

מקור המאמר בוחר פרשת פנחס דף וילא ע"א
החתא הראישון הנדונן בראש השנה

אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, יָמֶר לְנוּ חֶרְבָּן, (מְאַלוּ) דְּבָרִים עֲלֵיוֹנִים שֶׁל רָאשׁ הַשָּׁנָה. פָתַח רַבִּי שְׁמֻעָן וְאָמַר, (מְלִיכִים-ב' ז') וַיְהִי הַיּוֹם. בְּכָל מֶكְומָן שְׁכַתּוֹב וַיְהִי - הַוָּא צָעֵר. וַיְהִי בִּימֵי - צָעֵר וְדָא. וַיְהִי הַיּוֹם - יוֹם שְׁיִשְׁ בּוּ צָעֵר, וַיְהִי רָאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹם שְׁיִשְׁ בּוּ דִין קָשָׁה עַל הָעוֹלָם. וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֵר אֶלְיָשָׁע אֶל שְׁוּנִים - יוֹם שֶׁל רָאשׁ הַשָּׁנָה הָיָה. וּבְכָל מֶкְומָן וַיְהִי הַיּוֹם - ذָה רָאשׁ הַשָּׁנָה. (איוב א') וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּבָּאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים - יוֹם רָאשׁ הַשָּׁנָה הָיָה.

בְּכָל פָעֵם שְׁנִי יְמִים הֵם. מַה הַטָּעֵם? כִּי שִׁיהְיָה יְצָחָק כְּלֹול מִדִין וּרְחָמִים, שְׁנִי יְמִים וְלֹא אֶחָד. שָׁאֵם יִמְצָא יְחִידִי, יִחְרַיב הָעוֹלָם. וּעַל ذָה כְּתוּב שְׁתִי פָעֵם וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם. וַיִּבָּאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים - אֶלְוֹן בֵּית דִין הַגָּדוֹל. בְּנֵי הָאֱלֹהִים - וְדָא בְּנֵיו שֶׁל הַמֶּלֶךְ קָרְבִּים אֶלְיוֹן. וְהָם שְׁבָעִים מִמְנִים שְׁטוּבָבִים תְּמִיד אֶת הַמֶּלֶךְ, וְהָם חֹזְתִּים דִין עַל הָעוֹלָם. לְהַתִּיצָב עַל הָ

אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, לִימָא לְזָן מֶר, (ס"א מְאַלְיוֹן מְלִין מְעַלְיוֹתָא דָרָאשׁ הַשָּׁנָה. פָתַח רַבִּי שְׁמֻעָן וְאָמַר (מלכים ב' ז') וַיְהִי הַיּוֹם. בְּכָל אֶתְרָה דְכַתִּיב וַיְהִי, אִיהוּ צָעֵר, וַיְהִי בִּימֵי צָעֵר. וְדָא, וַיְהִי הַיּוֹם, יוֹמָא דָאִית בֵּיה בֵּיה צָעֵר, וְדָא הוּא רָאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹמָא דָאִית בֵּיה דִינָא קָשְׁיא עַל עַלְמָא. וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֵר אֶלְיָשָׁע אֶל שְׁוּנִים, יוֹמָא דָרָאשׁ הַשָּׁנָה הָוֹה. וּבְכָל אֶתְרָה וַיְהִי הַיּוֹם, דָא רָאשׁ הַשָּׁנָה. (איוב א') וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּבָּאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים, יוֹם רָאשׁ הַשָּׁנָה הָוֹה.

בְּכָל זְמָנָא תְּרִין יוֹמִין אַיִלּוֹן, מָאִ טְעַמָּא. בְּגִין, דְלַהֲיוּ יְצָחָק כְּלִיל דִינָא וּרְחָמִי, תְּרִין יוֹמִין וְלֹא חָרָד. דְאֶלְמָלָא יִשְׂתַבֵּחַ יְחִידָא, יִחְרַיב עַלְמָא. וְעַל דָא בְּתִיב תְּרִין זְמָנִין, וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם.

וַיִּבָּאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים, אֶלְיוֹן בֵּית דִין רְכָבָא. בְּנֵי הָאֱלֹהִים וְדָא, בְּנֵי דְמָלְפָא קְרִיבִין לְגַבְיהָ. אַיִלּוֹן שְׁבָעִין מִזְמָנִין, דְסַחְרִין תְּרִירָא לְמַלְכָא. וְאַיִלּוֹן חַתְבִּין דִינָא עַל עַלְמָא. לְהַתִּיצָב עַל יָי, וּכְיָי עַל יָי קְיִימִי. אֶלְאָ, בְּשַׁעַתָּא דְאֶלְיוֹן קְיִימִי עַל דִינָא, דִינָא תְּמִיד אֶת הַמֶּלֶךְ, וְהָם חֹזְתִּים דִין עַל הָעוֹלָם. לְהַתִּיצָב עַל הָ

קדמאות רכלא ביה, מאן הוא. דלא Yokir לשמא
דקודשא בריך הוא, ודלא Yokir לאורייתא ולעבדי. אוף הבי, מאן הוא דלא חייש על יקרא דשמא
קדישא, דלא יתחלל בארצה. מאן הוא דלא חייש
ליקירה דקודשא בריך הוא, מאן הוא דלא שיי יקר
לשמא דא. ויבוא גם השטן בתוכם, גם, לרבות
ההיא נוקבא דיליה. אוף הבי להתייצב על זי, דאייה
חייש נמי ליקרא דשמא דא.

שהוא חושש גם לבבוזו של שם זה.

שאלות עומדים בדין, דין הרשות שחייב בו מהו? מי שלא מכבד לשם הקדוש ברוך הוא ושלא מכבד לתורה ולעבדיו. אף כה - מי הוא שלא חושש על כבוזו של השם הקדוש שלא יתחלל הארץ. מי הוא שלא חושש לבבוזו של הקדוש ברוך הוא, מי הוא שלא נתן לבבוז לשם זה. ויבוא גם השטן בתוכם, גם - לרבות אותה הנקבה שלו. אף כה להתייצב עליו. ואלה גם המורים מן האמור כי:

ספר אור הזוהר (עמוד 387)

ה) כי הלומד בספר הזוהר לא יסבל חבלי משיח

ובגין דישראל עתידי למתעם מאילנא דחי דא הוא ספר הזוהר יפקון ביה מגלותו ברוחמי. עוד בהקדמת התק nomine: "וְהַמִּשְׁבְּלִים יוֹהִירוּ בָּזֶה רַקְיעֵץ" וכן והמשבלים אילין רבינו שמואן ותבריא, יהיריו כدر אתבנשו למUPER האי חבורא, רשותא אתייב להזון ולאליהו עמהון וכל נשמתו דמתיבתאן לנחתא ביןיהם וכלל מלאכיה באתקביה ובארח שלל. ועתה על כל יhib רשו לכל שמחה קדישין וכלל חווין וכלל גנויין לא רזון טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירות לגאה לא רזון טמירין דלא אתייב רשו לגאה לא עד דיתמי דרא דמלכਆ משיחא.

ו הנאה תליה בלמוד הזוהר

ועתה נכתב מה גורם בעולם בטול למוד הזוהר, ונכח אותו מדברי הרבה הגדול המקובל האליי רבינו חיים ויטאל זכרונו לחיי העולם הבא, תלמיד הרב האר"י זכותנו לנו עליינו אמר, הפתוח בהקדמת שער ההקדמות, זהה לשונו: אני הצעיר בעיר, הפל באלאפי חיים, ויטאל בן לאדוני אבי הרב יוסף ויטאל זכרונו לחיי העולם הבא, בהיותו בן שלשים לכח תשש בחוי ושבתי משתומים ומוחשובת תמהים, כי עבר קציר, בלה קיז, ואנחנו לא נשענו, תרופה לא עלתה למחלתנו, אין מזור לבשינו ולא עלתה ארוכה למבחןנו ולהרבנו בית מקדשנו, או לנו כי פנה היום ונם נטו צללי ערבות, וכלו כל הקאים ועדין בן דור לא בא. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה נתארך קאנו ונגולתנו ומדוע לא בא בן יש?

ומצאתי אין לי ואנינה בקרבי ולבי דוי, ממש אמר אחד הובא בספר התק nomine תקון לי וזה לשונו: תנינא בתיב ורוח אלhim מרחפת וכו' והוא אומרת מה אקרה וכו' בההוא ומנא ויופר כי בשער המה רום הולך ולא ישוב (טהילים עח לט) לעלמא, ורא אליו רוחא דמשיח, כי לוון מאן דגרמיון דיטיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלון אינון דעבידין לאורייתא יבשה, ולא בעאון לאשדרלא בחכמה דקבלה (רוצח לומר למוד הזוהר), דגרמיון דאסטלק נבייע דחכמה דאייה י' מעה, ואשתארת ב' יבישה, כי לוון דגרמיון עניות ואברה וביה ותרג ואברדו בעלמא, והוא רוח דאסטלק אייה רוח דעת ויראת השם (ישעה יא ב). עד כאן.

מקור המאמר בזוהר פרשת אמור דף צח ע"ב – צט ע"א
השופר ממתיק את הדינים

בחדש השבעי באחד לחודש. רבי יצחק פתח, (שם פא) תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו. אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא קרב אותם אליו מכל האמות עובדי עבודה זרה והתרצה בהם, וממקום רחוק קרב אותם אליו. זהו שפטוב (יוושע כד) ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר ה' אלהי ישראל בעבר הנهر ישבו אבותיכם מעולם. להראות שתרי ממקום רחוק התרצה בהם וקרב אותם אליו, וכתויב, וakah את אביכם את אברהם מעבר הנهر וגוז. בפסוקים הללו יש להסתכל, וכי כל ישראל לא היה יודיע את זה, וכל שכון יהושע?

אלא כל התורה נסתורת ונגלית, כמו שהשם הקדוש נסתר ונגלת, משומ שבל התורה היא שם קדוש, ועל כן היא נסתורת ונגלית. אם יהושע וישראל היה יודע, כתוב מה

בחדש השבעי באחד לחודש, (ויקרא כ"ג) רבי יצחק פתח, (תהלים פא) תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו. ובאין אינזן ישראל, קידושא בריך הוא קרב לו נגביה, מן כל אומין עובדי עבודה זרה, ואתרעי בהו, ומאתר רחיקא קרב לו נגביה, הרא הוא דכתיב, (יהושע כד) ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר ה' אלהי ישראל בעבר הנهر ישבו אבותיכם אבותיכם מעולם. לאחוזה, דהא מאתר רחיקא אתרעי בהו, וקרב לו נגביה, ובתיב, (יהושע כד) ואקה את אביכם את אברהם מעבר הנهر וגוז. אני קראי אית לאסתפלה בהו, וכי כל ישראל לא הוא ידע דא, וכל שכון יהושע.

אלא אוריתא כולה סתים וגלייא, כמה רישמא קידושא סתים וגלייא, בגין דאוריתא כולה שמא קידושא היא, ועל דא איה סתים וגלייא. אי ישראל (דף צ"ט ע"א) יהושע הוא ידע, אמאי כתיב מה אמר ז'. אלא ודאי סתימה דמלחה, טיבו סגי עבד קידושא בריך בישראל, דאתרעי בהו באבהתא, יהושע וישראל היה יודע, מה כתוב מה אמר ה' אלא ודאי סתר הנזכר - הטוב הרב

וְעַבֵּיד לֹזֶן רְתִיכָא קְדִישָׁא עַלְאָה לִיקְרִיה, וְאַפִּיךְ
לוֹזֶן מְגֻזְנָה נְהָרָה עַלְאָה יְקִירָה קְדִישָׁא, בְּוֹצִינָה דְכָל
בְּוֹצִינָן, בְּגַיִן דִּיתְעַטְרָה בְּהָנוֹ. הָרָא הוֹא דְכָתִיב, כְּה
אָמֵר יְיָ בְּעֵבֶר הַנְּהָר יִשְׁבּוּ אֲבוֹתֵיכֶם מַעוֹלָם.
הַנְּהָר: הַהֵּיא נְהָר דְאַשְׁתָּמוֹדָע, וְאַתִּיעַד.

מעוֹלָם, מַאי קָא בְּעֵי הַכָּא. אַלְאָ לְאַחֲזָה
חַכְמָתָא. מַעֲבָר הַנְּהָר מַעוֹלָם, אַלְאָ
הַהֵּוָה נְהָר עַולָּם אֲקָרִי. וְעַל דָא, בְּעֵבֶר הַנְּהָר יִשְׁבּוּ
אֲבוֹתֵיכֶם מַעוֹלָם, לְאַחֲזָה טִיבוֹ וְקַשּׁוֹט דְעַבְדָּ
קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הוֹא לִישְׂרָאֵל. וְאַקְחֵ אֶת אֲבִיכֶם אֶת
אָבָרָהָם מַעֲבָר הַנְּהָר מַאי קָא מִיְּרִי. אַלְאָ אָבָרָהָם
לֹא אָתְדַבֵּק בֵּיה בְּהַהֵּיא נְהָר, כִּמוֹ יִצְחָק דְאָתְדַבֵּק
בֵּיה בְּסְטוּרִיה לְאַתְתָּקָפָא.

תָא חַזִי, הָאֵי נְהָר, אַפְעַל גַב דְלָאו אִיהוּ דִינָא,
דִינָן נְפָקֵי מִסְטוּרִיה, וְאַתְתָּקָפּוּ בֵיה. וּבְדַ
יִצְחָק אַתְתָּקָפּ (בְּדִינָיו) בְּבָנוֹי, בְּדַיִן עַלְאַיִן וְתַתְּפָאַיִן
מִתְכַּגְּפֵי לְדִינָא, וּכּוֹרְסִיָּא דִינָא אַתְתָּקָנוּ, וּמְלָכָא
קְדִישָׁא יִתְבּוּ עַל כּוֹרְסִיָּא דִינָא, וְדַיִן עַלְמָא,
כְּדַיִן, תָקָעוּ בְּחַדְשׁ שׂוֹפֵר בְּכֶסֶה לַיּוֹם חָגָנוּ. זְבָאַיִן
אִינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דִידָעֵין לְסִלְקָא כּוֹרְסִיָּא דִינָא,
וְלִתְקָנָא כּוֹרְסִיָּא דְרַחְמָיִן. וּבָמָה. בְּשׂוֹפֵר.

בְּבָנוֹי, אָזִי הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחִתּוֹנִים מִתְכַּגְּסִים לְדִין, וּכְסָא הַדִּין מִתְתָּקָנוּ, וְהַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ יוֹשֵׁב
עַל כִּסֵּא דִין וְדַן אֶת הַעוֹלָם. אָז, תָקָעוּ בְּחַדְשׁ שׂוֹפֵר בְּכֶסֶה לַיּוֹם חָגָנוּ. אֲשֶׁרְיָהוּ יִשְׂרָאֵל
שְׁיוֹדָעִים לְסַלִּיק כִּסֵּא הַדִּין וְלִתְקָנוּ כִּסֵּא שְׁלָל רַחְמִים, וּבָמָה? בְּשׂוֹפֵר.

שְׁעַשָּׁה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עִם
יִשְׂרָאֵל, שְׁהַתְּرָצה בְּאָבּוֹת,
וְעַשָּׁה אֹתָם מִרְכָּבָה קְדוֹשָׁה
עַלְיָנָה לְכֻבּוֹד, וְהַזִּיא
אֹתָם מִתּוֹךְ נְהָר עַלְיוֹן נְכָבֵד
קְדוֹשָׁ, מִאוֹר כָּל הַמְּאוֹרוֹת,
כִּדי שִׁתְעַטֵּר בָּהֶם. זֶה
שְׁפָתּוֹב, כֵּה אָמֵר ה' בְּעֵבֶר
הַנְּהָר יִשְׁבּוּ אֲבוֹתֵיכֶם
מַעוֹלָם. הַנְּהָר - אָתוֹ הַנְּהָר
שְׁמַכְרֵר וּנוֹדָע.

מַעוֹלָם - מה הוּא רׂוֹצָה
כִּאן? אַלְאָ לְהַרְאֹת חַכְמָה.
מַעֲבָר הַנְּהָר מַעוֹלָם, אַלְאָ
אָתוֹ נְהָר נִקְרָא עַולָּם, וְעַל
כֵן בְּעֵבֶר הַנְּהָר יִשְׁבּוּ
אֲבוֹתֵיכֶם מַעוֹלָם, לְהַרְאֹת
הַטּוֹב וְהַאֲמָת שְׁעַשָּׁה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עִם
יִשְׂרָאֵל. וְאַקְחֵ אֶת אֲבִיכֶם
אֶת אָבָרָהָם מַעֲבָר הַנְּהָר.
מַה זֶה אָמֵר? אַלְאָ אָבָרָהָם
לֹא נִדְבַּק בָּאָתוֹ נְהָר כְּמוֹ
יִצְחָק שְׁנִידַבֵּק בּוֹ בְּצָדוֹ
לְהַתְּחִזּוֹק.

בָא רָאָה, הַנְּהָר הַזֶּה, אַפְעַל
גַב שְׁאַיְנוּ דִין, יֹצְאִים דִינִים
מִצָּדוֹ וּמִתְחִזּוֹקִים בּוֹ.
וּכְשִׁיצָחָק מִתְחִזּוֹק (בְּדִינָיו)
בְּבָנוֹי, אָזִי הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחִתּוֹנִים מִתְכַּגְּסִים
עַל כִּסֵּא דִין וְדַן אֶת הַעוֹלָם. אָז,
שְׁיוֹדָעִים לְסַלִּיק כִּסֵּא הַדִּין וְלִתְקָנוּ כִּסֵּא שְׁלָל רַחְמִים, וּבָמָה?

מקור המאמר בדור פרשת ויהי זך רכו ע"ב – רכו ע"א
באربעה פרקים העולם נדונ

בראש השנה עוברים לפניו בני מרzon. שניו, ראש השנה זהו ראש השנה של המלך. וכי הוא ראש השנה? זה יצחק שנקרא ראש, שהוא ראש אחד של המלך [למעלה], מקום שנקרא שנה, לנו כל בא עולם שנה, לעל זה שניו בראש השנה שורה יצחק.

ובחג נדונים על המים, זהו ראשית [של ראש] של ימין המלך, ועל זה שמחת המים נמצאת בכל בשעה שמנסכים מים ושותאים אותם, משומ שמים זה ידוע, ועל זה בא רבעה פרקים אלו הכל נמצאים.

אמר רבי יוסי, בר יסתכלון מלוי, שלא אשתחה בתי פראון, אברהם יצחק ויעקב, דוד מלכא. ובתני עלמא אתן, ובארבע פרקיין בני נשא אתנו, ביום ד אשתחה בעלמא. ובכל יומא יומא ספרין בתיכון ועובדין בתיבין, ולית מאן היינט, ולית מאן דירכין אודניה, ואורייתא אסחדית ביה בכל יומא, בא רבעה פרקים בני אדם נדונים בימים שנמצאים בעולם, ובכל יום ויום הספרים נפתחים והמעשים נכתבים, ואין מי שישים לב, ואין מי שישים לאן. ותורה מעידה

בראש השנה עוברים לפניו בני מרzon. תנא ראש השנה, דא הוא רישא דשთא דמלכא, ומאן הוא ראש השנה, דא יצחק, דאקרוי ראש, דאיה חד רישא דמלכא (נ"א לעילא), אחר דאקרוי שנה. בניי כה כל בא עולם עוברים לפניו בני מרzon. ועל דא תנין, בראש השנה, דהא ברישא דשთא שארי יצחק.

ובחג נדונים על המים, דא הוא שירותא (דרישא) דימנא דמלכא, ועל דא חרותה דמייא אשתחה בכלא, בשעתה דנסכי מיא, ושהבי לוין, בגין דמים הא ידיעא. ועל דא בא רבעה פרקים אלין, **כלא משתחין.** (ז"ג זט נ"א)

אמר רבי יוסי, בר יסתכלון מלוי, שלא אשתחה בתי פראון, אברהם יצחק ויעקב, דוד מלכא. ובתני עלמא אתן, ובארבע פרקיין בני נשא אתנו, ביום ד אשתחה בעלמא. ובכל יומא יומא ספרין בתיכון ועובדין בתיבין, ולית מאן היינט, ולית מאן דירכין אודניה, ואורייתא אסחדית ביה בכל יומא, בא רבעה פרקים בני אדם נדונים בימים שנמצאים בעולם, ובכל יום ויום הספרים נפתחים והמעשים נכתבים, ואין מי שישים לב, ואין מי שישים לאן. ותורה מעידה

וְקַלָּא קָרֵי בְּחִילָא, (משלי ט) **מֵפֶתִי יִסְרָה גְּנָה חָסֵר לְבָאָמָרָה לוֹ, וְלִיתְמַאֲן דִּיצִית לְקַלְיָה.**

תָּאָנָא בְּשֻׁעַתָּא דָבָר נֶשֶׁקָּאִים בְּצִפְרָא, סְהִדְרִין
קְיִימִין לְקַבְלִיה, וְסְהִדְרִין בֵּיה, וְהָוָא לֹא
אַשְׁגָּח, נְשַׁמְתָּא אַסְהִידָת עַלְיה, בְּכָל עַזְוָן וּבְכָל
שֻׁעַתָּא, אֵי אַצִּית יָאָתָה. וְאֵי לֹאָו, הָא סְפִרִין פְּתִיחִין
וּעֲבָרִין כְּתִיבִין. אָמַר רַבִּי חִיאָא, זֶבְאַיִן אִיפָּזְזִין צְדִיקִיאָא,
דְּלָא מִסְתְּפָז מִן דִינָא, לֹא בְּעַלְמָא דִין, וְלֹא בְּעַלְמָא
דָּאָתִי. הָדָא הָוָא דְכִתְיב, (משלי כח) **צְדִיקִים בְּכִפֵּיר יְבָטָח.**
יְבָטָח. וּכְתִיב, (תהלים לו) **צְדִיקִים יִרְשֻׁו אָרֶץ.**

זהו ש כתוב (שם כח) וצדיקים בכפир יבטח. וכותוב (תהלים לו) צדיקים ירשו הארץ.

בו בכל יום, וקול קורא בחיל, (משל ט) מי פתי יסרה גנה חסר ליב אמרה לו, ואין מי שיקשב לקולו.

למנוג, בשעה שבנו אדם קם בבקר, עדים עומדים כנגדו ומעידים בו, והוא אינו משגיח. הנשמה מעידה עליו בכל זמן ובכל שעה. אם הקשיב - יפה, ואם לא - הרי הספרים פתוחים והמעשים בכתביהם. אמר רבי חייא, אשרי הצדיקים שאינם פוחדים מונחין לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. יפה, והוא בראת העולם, צדיקים ירשו הארץ.

ספר אור הזהר (עמוד 387)

ו) **ילמדו הזהר והתקוניים אלף פעמים בסוד האלף לך שלמה**

הרוי כי למוד הזהר הוא מעורר הרחמים ונש灭ו של משית, ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישבע לבטה, ולהלמד בו בטוח שלא יסבל צער חבלי מshit, אשר על בו אנחנו חכמי ורבינו עיר הקודש ירושלים תבנה ותפנו ב מהרה בימינו אמן, ובטי דין, נתעוררנו ליפר למוד הזהר בארץ וחווין לארץ בכרי לנמר הספר הזהר, ויתה הסויום בכ"ה אלול הבא עלינו לטובה, יום בריאות העולם, ולימדו הזהר והתקוניים אלף פעמים בסוד האלף לך שלמה.

ולבן אנחנו קוראים לכם, אנחנו חכמים רבנים, סוחרים, בעלי בתים, בעלי מלאכות, חוקו ואמצו לקחת חלק עטני, והחלש יאמר גבור אני. זכו ותחברו בחברה הזאת, ובכל אחד יחתוף מלך מהזהר, ובשעת הפנאי ובין הדבקים לימד איזה עליון בפי הסדר אשר יתנו לכם הגבאים והמנחים בין בארץ בין בחווין לארץ. אשריכם ישראל, דעו מי מטהר אתכם, אביכם שבחמים, דעו, כל מלאה ומלה נעשית אלף אלף ורבינו רלבון עולמות עליונים בשמים, נגופר בהקדמת אור החמה.

ח כל חבר ילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רביעו, ולזוג כל סיום שלם על נ' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלף פעמים, וכבר מגינו חברות מזבח את הרבים מזבח את הרבים להשתדל בזה.

ואתם, אחינו, נבאי ומנהלי עם קרש הארץ ובחווין לארץ, אשר עליכם נאמר "ומצדקי הרבהם בכוכבים לעולם ועד", עמדו ועשה משמרות משמרות וסדרו לכל חבר וחבר לפניו כהו, באפוי כי כל חבר ילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רביעו, ולזוג כל סיום שלם על נ' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלף פעמים. וכבר מגינו חברות מזבח את הרבים להשתדל בזה.

וברוור כי גם אנשי חוץ לארץ יעללה חלמוד שליהם עם אנשי עיר הקודש במסלת בית קרש הקדושים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה ויושעה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם פלו, ואחר הספרים אם יצטרך עוד נזהר עוד פעם סדר שני וכוכות התנא הרשב"י זכותו ינין עליינו אמן, יננו עליינו ויגנו עלייכם ואתם שלום.

מקור המאמר בזוהר פרשת פנחס דף רלא עב
סוד שני ימי ר"ה, וסוד תרואה ושבטים

בְּיָמֵי רָאשׁ הַשָּׁנָה מִתְקָנִים בֵּית
דִין בֵּסָא לְמַלְךָ לְדוֹן אֶת כָּל
הָעוֹלָם, וִיְשָׁרָאֵל נְכָנסִים
בְּרִאשׁוֹנָה בְּדִין לְפָנָיו, שִׁירְבוּ
הַרְחָמִים. (לִפְנֵי שִׁירְבָּה חֲרָגָה). לְמִדְנָה,
וּמִשְׁפָט עַמּוֹ יִשְׁרָאֵל דִּבֶּר יוֹם
בַּיּוֹם. יוֹם בַּיּוֹמוֹ מָה הַוָּא? אֶלָּא
אֶלָּו שְׁנִי יְמִים שֶׁל רָאשׁ הַשָּׁנָה.
מְדוֹעַ שְׁנִי יְמִים? מִשּׁוּם שְׁנִים
שְׁנִי בְּתֵי דִין שְׁמַתְחָבָרִים כְּאֶחָד.
דִין עַלְיוֹן, שַׁהוּא קָשָׁה, בְּדִין
פְּתַחְתּוֹן, שַׁהוּא רִפְּהָה, וְשְׁנֵיהֶם
נְמַצְּאים.

וְעַל זֶה לֹא יָזְעִים אֶלָּו
הַבְּבִלִּים סָוד שֶׁל הַיְבָבָה
וְהַיְלָלה, וְלֹא יָזְעִים שְׁשַׁנֵּיהֶם
צָרִיכִים, יְלָה שַׁהוּא דִין תְּקוּףָה.
שֶׁלְשָׁה שְׁבָרִים שַׁהוּא דִין רִפְּהָה,
גִּנְחֹות שְׁגָנָה בְּרִפְּיוֹן. הֵם לֹא
יָזְעִים, וְעוֹשִׁים שְׁנֵיהֶם. וְאַנוּ
יָזְעִים וְעוֹשִׁים שְׁנֵיהֶם. (וְעַל זֶה סָוד
הַיְבָבָה וְהַיְלָלה, וְשְׁנֵיהֶם צָרִיכִים. אֶלָּו הַבְּבִלִּים
אַיִם יָזְעִים, וְעוֹשִׁים שְׁנֵיהֶם) וְהַכְּלִיל יָצָא
לְדֶרֶךְ אֶמֶת.

פָּתָח וְאָמַר, (תְּהִלִּים פא) תִּקְעַז
בְּחַדְשׁ שֻׁופָּר בְּכֶסֶת לִיּוֹם

בְּיָמֵי דָרָשׁ הַשָּׁנָה, מִתְקָנִין בֵּי דִינָא כּוֹרְסִיא
לְמַלְכָא, לְמִידָן כָּל עַלְמָא. וִיְשָׁרָאֵל עַלְלִין
בְּקָדְמִיתָא בְּדִינָא קְמִיה, דְלִיפּוֹשׁ רְחָמִי. (ס"א קְפִיאָה דְלִיפּוֹשׁ
רוֹגָזָה) תְּנַן וּמִשְׁפָט עַמּוֹ יִשְׁרָאֵל דִבר יוֹם בַּיּוֹמוֹ, יוֹם
בַּיּוֹמוֹ מָאי הוּא. אֶלָּא הַנִּי תְּרִי יוֹמִין דָרָשׁ הַשָּׁנָה.
אַמְמָי תְּרִי יוֹמִין. בְּגַין דְאַיְנוֹ תְּרִי בֵּי דִינָא, דְמַתְחָבָרָן
בְּחַדָּא. דִינָא עַלְלָה, דְאַיְהוּ קְשִׁיא, בְּדִינָא תְּתָאָה,
דְאַיְהוּ רְפִיא, וְתְּרוֹוִיְהוּ מִשְׁתְּכִיחַי.

וְעַל דָא לֹא יָדַעַי הַנִּי בְּבָלָאי, רָזָא דִיבָּבָא
וְיַלְלוּתָא, וְלֹא יָדַעַי דְתְּרוֹוִיְהוּ אַצְטְרִיכָו,
יַלְלוּתָא דְאַיְהוּ דִינָא תְּקִיפָא. תְּלַת תְּבִירִין דְאַיְהוּ
דִינָא רְפִיא, גִּנְוחִי גִּנְחָה רְפִיא. אַיְנוֹ לֹא יָדַעַי,
וְעַבְדִּין תְּרוֹוִיְהוּ. וְאַנוּ יָדַעַינוּ, וְעַבְדִּינוּ
תְּרוֹוִיְהוּ. (ס"א וְעַל דָא רָזָא דִיבָּבָא וְיַלְלוּה וְתְּרוֹוִיְהוּ אַצְטְרִיכָו, הַנִּי
בְּבָלָאי, אַיְנוֹ לֹא יָדַעַי, וְעַבְדִּין תְּרוֹוִיְהוּ) וְכָלָא נְפָקִין לְאַרְחָ
קְשׁוֹט.

פָתָח וְאָמַר, (תְּהִלִּים פא) תִּקְעַז בְּחַדְשׁ שֻׁופָּר בְּכֶסֶת לִיּוֹם
חָגָנוּ. תִּקְעַז בְּחַדְשׁ שֻׁופָּר, מָאי בְּחַדְשׁ. דָא בֵּי
בְּחַדְשׁ שֻׁופָּר בְּכֶסֶת לִיּוֹם חָגָנוּ. תִּקְעַז בְּחַדְשׁ שֻׁופָּר, מָהו בְּחַדְשׁ?

דִינָא רְפֵיא, דָאָקְרֵי חֶרְשׁ. בְּכַסָּה: (כִּס דֻעַלְמָא עַלְאָה, כַּס ה'
דָא פַחֵד יִצְחָק דָאַיְהוּ כִּס לְמִלְכָא עַלְאָה, תּו בְּכַסָּה) **דָא דִינָא קְשִׁיא,**
פַחֵד יִצְחָק. **דִינָא דְאַתְכְּסִיא** תְּדִיר, **דָלָאו אַיְהוּ דִינָא**
בְאַתְגְּלִיאָה. כִּי חַק, **דָא דִינָא רְפֵיא.** וּמִשְׁפְט, **דָא דִינָא**
(**קְשִׁיאָה**). וּתְרוֹויִיהוּ אַיְנוּ כְּחֶרְדָא. בְּגַין כֵּד תְּרִיזׁ יוֹמִין,
וּתְרוֹויִיהוּ בְּרֹזָא חֶרְדָא.

אֲשֶׁרִי הַעַם יִדְעֵי תְּרוּעָה וָגוּ, (תהלים פט) **לֹא** כְּתִיב
שְׂמִיעִי, אוֹ תְּזַקֵּעֵי תְּרוּעָה, **אֶלָּא** יִדְעֵי תְּרוּעָה.
בְּגַין (ס"א גג) חַכִּימִין הַדִּירִין בָּאוּרָא דָאָרְעָא
קְדִישָׁא, אַיְנוּ יִדְעֵי תְּרוּעָה. **רֹזָא דְתְרוּעָה**, כִּמֵּה
דְבִתִּיב, (תהלים ב) תְּרִיעָם בְּשַׁבְט בְּרֹזֶל. מִן עַמָּא
כִּיְשָׁרָאֵל, דִּידְעַיְן רַזְוֵן עַלְאַיְן דָמָאִירְהָזָן, לִמְיעֵל קְמִיה,
וּלְאַתְקִשְׁרָא בֵּיה. וְכָל אַיְנוּ דִּידְעֵי רֹזָא דְתְרוּעָה,
יַתְקַרְבוּן לְמִתְחֵד בָּאוֹר פְּנֵיו דָקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא. וְדָא
אוֹר קְדָמָה דְגַנְיוֹ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְצִדְיקִיא. וְעַל
דָא אַצְטְּרִיךְ לְמִנְהָע לְהָ.

שָׁגַן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְצִדְיקִים. וְעַל זֶה צִרְיךְ לְדִעְתָּה.

ספר אור הזהר (עמוד 389)

ט) מִזְדַּעַת חֶרְשָׁה מִטּעם רַבִּים הַגָּנוּים מַארִי דָאָרְעָא קְדִישָׁא לְשַׁקֵּד עַל לִמוד הַזָּהָר לְגַמָּר
בָּאָרֶץ וּבְחוֹצָה לְאָרֶץ אֶלָּפָ סִוִּים, וּכְפִי הַרְשִׁימּוֹת אֲשֶׁר קְבָלָנוּ לֹא נְגַמֵּר רַק לְעַד שְׁשׁ מֵאוֹת
סִוִּים

כָּבֵר יָדוּעַ לְכָבּוֹדָם מַעַלָּת לִמוד הַזָּהָר הַקָּדוֹשׁ, אֲשֶׁר הִוא מִבְּטָל בְּלִמְנִי פְּרֻעָנִיות וּגְרוּתִקְשׁוֹת וּרְעוּות
וּמוֹתָנָה וְחַרְבָּה וּבָזָה מְעַלְמָא, וְהַשְׁנָה שְׁעַבְרָה כָּבֵר עָוֹרְנוּ עִם יִשְׂרָאֵל "תָּקוֹן לְגַאלָה הָאִמְתִּית" מִטּעם
רַבִּים הַגָּנוּים מַארִי דָאָרְעָא קְדִישָׁא הַנְּפָרָל עַילְל, לְשַׁקֵּד עַל לִמוד הַזָּהָר לְגַמָּר בָּאָרֶץ וּבְחוֹצָה לְאָרֶץ
אֶלָּפָ סִוִּים, וּכְפִי הַרְשִׁימּוֹת אֲשֶׁר קְבָלָנוּ, לֹא נְגַמֵּר רַק לְעַד שְׁשׁ מֵאוֹת סִוִּים.

עַל בְּנוּ אֱנֹחָנִי, רַבִּינוּ וּנוֹאָנוּ אַרְצִי הַקְּדוֹשָׁה, מִבְּכָל בְּרִישָׁא אֲשֶׁר יְדוּ מִשְׁנֶת, לִלְמֹד עוֹד פָּעָם
בְּכָרִי גַּמֵּר הָאֶלָּף סִוִּים בְּכָ"ה אַלְלָה הַבָּא עַלְעַלְלָה לְטוֹבָה כִּי שְׁעוֹר הַרְאָשׁוֹן יוֹתֵר אוֹ פָּהָות, עַם בְּנֵי
חַבְרָתוֹ שֶׁל אַשְׁתָּקָה, סִוִּים וּזְהָר אַחֲרֵי אַרְצִי יְהִים תּוֹשִׁיה, וַיִּשְׂרָאֵל יְשַׁכֵּן לְבָטָח וּנְרָאָה בְּנָחָמת
צִיּוֹן, אָמַן בְּנוּ יְהִי רְצֹן. יְרוּשָׁלָם תְּבִנָה וְתִפְנוֹן בְּמִרְהָר בְּיָמֵינוּ אָמַן. א' לְחֶרְשָׁ אִיר שְׁנַת תְּפָאָר לְפִרְטָן.

בְּכַסָּה - (כִּס אֶל הַעוֹלָם הַעֲלִילוֹן, כִּס אֶל
אות ה'), זה פַחֵד יִצְחָק שַׁהְוָא פַסָּא לְמַלְךְ הַעֲלִילוֹן.
עוד בְּכַסָּה) זוּה דִין קְשָׁה, פַחֵד יִצְחָק.
דִין שְׁמַתְכָּסָה תִּמְיד, שְׁאַיְן הַוָּא
דִין בְּגַלוּי. כִּי חַק - זוּה דִין רְפָה.
וּמִשְׁפְט - זוּה דִין (קְשָׁה). וּשְׁנִיהם
הֵם כְּאֶחָד. בְּגַלְל זוּה שְׁנִי יָמִים,
וּשְׁנִיהם בְּסָוד אֶחָד.

אֲשֶׁרִי הַעַם יִדְעֵי תְּרוּעָה וָגוּ (תהלים פט) **לֹא** כְּתִיב
תְּזַקֵּעֵי תְּרוּעָה, **אֶלָּא** יִדְעֵי
תְּרוּעָה. בְּגַלְל (גג) הַחֲכִמים
שְׁדָרִים בָּאוּרָא שֶׁל הָאָרֶץ
הַקָּדוֹשָׁת, אַלְוִי יִדְעֵי תְּרוּעָה. סָוד
שֶׁל הַתְּרוּעָה, כְּמוֹ שְׁפָתָוב (תהלים
ב) תְּרִיעָם בְּשַׁבְט בְּרֹזֶל. מֵעַם
כִּיְשָׁרָאֵל שְׂיוֹדָעִים סָודָות
עַלְיוֹנִים שֶׁל רְבּוֹנָם, לְעַלּוֹת
לְפָנָיו וּלְהַתְּקִשָּׁר בָּו. וְכָל אַלְוִי
שְׂיוֹדָעִים סָוד הַתְּרוּעָה, יַתְקַרְבֵּ
לְלִכְתָּב בָּאוֹר פְּנֵיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא. זוּה הָאוֹר הַרְאָשׁוֹן

מקור המאמר בזהר פרשות פקורדי דף רלו ע"ב – רלה ע"א
תועלות התפלה בצבור בראש השנה

בָּא וַרְאָה, בַּיּוֹם שֶׁל רָאשׁ הַשָּׁנָה הַעֲלָם נְדוֹן, וּבֵית הַדִּין הַקָּדוֹשׁ (הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא) יוֹשֵׁב וְדוֹן אֶת כָּל הַעֲלָם, וְאָתוֹ הַצָּדָקָה הַאַחֲרָה עֹזֶם מִצָּד זָה, וְכָל אָוֹתָם שְׂנָדוֹנוּ לִמְוֹת הַזָּה אֲמַשְׁגִּיחַ עַלְיָהּם, וּנְרֶשֶׁם לִפְנֵיו. וּבְשֻׁעָה שִׁירָאֵל מַעֲוָרִים רְחִמִּים בָּאוֹתוֹ קֹול שׁוֹפֵר, אֲזַה מִתְעַרְבָּב לֹו הַכֵּל, שְׁלָא יָדַע וְלֹא מִשְׁגִּיחַ בָּאוֹתָם שְׂנָדוֹנוּ, עַד שָׁאָחָר כֵּה כֵּל אֶלְוָ שְׁלָא חֹרוּ בַּתְשׁוּבָה וּנְגֹזֵר עַלְיָהּם מָوت, וְזֹא יָצָאִים עִם פְּתָקִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וּנְמֶסְרִים לוֹ. כִּיּוֹן שְׂנָמְסָרוּ לוֹ, לֹא חֹזִירִים הַפְּתָקִים, עַד שְׁנָעָשָׂה הַדִּין.

וְכָל יִשְׂרָאֵל צְرִיכִים לְהַשְׁמֵר מִמְּנוֹ, כָּל שְׁכֹן אָדָם לְבָדוֹ. (וְכָל שְׁכֹן וְכָל שְׁכֹן) שְׁהָרִי בְּסָוד עַלְיוֹן שְׁלָמָעָלה צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר וְלַתֵּת לוֹ בְּכָל חֶדֶשׁ וּחֶדֶשׁ, כְּשַׁהֲלִבָּנָה רֹצֶה לְהַתְּחִדְשָׁה, שְׁעִיר אֶחָד, כִּידִי שְׁלָא יַקְרָב עַל הַהַתְּחִדְשָׁה (הַשְּׁמָחוֹת) וַיַּטֵּל אֶת חֶלְקוֹ כְּרָאוֹי, וְהַלְּבָנָה הַקְּדוֹשָׁה תִּנְקַבֵּק בְּקָדְשָׁה לְהַתְּחִדְשָׁה כְּרָאוֹי.

תָּא חֹזֵי, בַּיּוֹם דָּרָאשׁ הַשָּׁנָה, עַלְמָא אַתְּדָן, וּבֵי דִינָא קְדִישָׁא (קדשא בריך הוּא) יִתְּבִּיב, וְדוֹן כָּל עַלְמָא. וְהַזָּה סְטָרָא אַחֲרָא קָאִים מִסְטָרָא דָא, וְכָל אַיִּזְן דָּאַתְּדָנוּ לִמְוֹתָא אַשְׁגָּח עַלְיָהּוּ, וְאַתְּרִישִׁמוּ קְמִיה. וּבְשַׁעַתָּא (דָבָר רְלִיחָן ע"א) **דִּיְשָׁרָאֵל** מִתְעַרְבִּי רְחִמִּי, בְּהַזָּה קֹול שׁוֹפֵר, כְּדִין אַתְּעַרְבָּבָא לִיה כֵּלָא, דָלָא יְדַע וְלֹא מִשְׁגָּח, בְּאַיִּזְן דָאַתְּדָנוּ. עַד דְּלִבְתָּר כָּל אַיִּזְן דָלָא מַהְדָרִי בַּתְּיִבְתָּא, וְאַגְּזָר עַלְיָהּוּ מִזְתָּא, וְדָאֵי גְּפָקִין פְּתָקִין מַבֵּי מַלְפָא, וְאַתְּמִסְרוּ לִיה, כִּיּוֹן דָאַתְּמִסְרוּ לִיה, לֹא אַהֲדָרוּ **פְּתָקִין**, עַד דָאַתְּעַבֵּיד **דִינָא**.

יִשְׂרָאֵל כָּלָהוּ, בְּעֵין לְאַסְתְּמָרָא מִגִּיה, כָּל שְׁכֹן בָּר נְשָׁה בְּלָהֶדְזָוִי. (וְכָל שְׁכֹן וְכָל שְׁכֹן) **דָהָא בְּרֹזֵא עַלְאָה דְלִיעִילָא**, בְּעֵין לְאַסְתְּמָרָא, וְלִמְיהָב לִיה כָּבָל יִרְחָא וִירְחָא, בְּדִ סִירָא בְּעֵי לְאַתְּחִדְתָּא, חֶר שְׁעִיר, בְּגִין דָלָא יַקְרָב חִדְתּוֹתָא (נִיא חִדּוֹתָא) וַיַּטְול חֹלְקִיה בְּדָקָא חֹזֵי לִיה. וּסִירָא **קְדִישָׁא** לִינְקָא בְּקָדְשָׁה לְחִדְתּוֹתִי בְּדָקָא יָאֹת.

וכך מתחדשא בכל ירחא וירחא, בגין כה אקרי נער, והא אוקימנא. והאי אחרא דא, דאייה תדר במסאבו, ולא נפיק מגיה, אקרי מלך זקן וכסיל. בגין כה, ישראל קדיישין דאיינז עמא חד, ביהודה קדיישא, קדרשא בריך הוא יהיב לוין עיטה, לאשתזבא מכלא. זכאיין איינז בעלמא דיין, בעלמא דאתה, דכתיב, (ישעיה ס) עטף כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצץ מטעי מעשה ידי להתפאר.

וכשמתחדשת בכל חדש וחידש, משומ כה נקראת נער, והרי בארכו. והאחר זהה, שהוא תמיד בטמא ולא יוצא ממנו, נקרא מלך זקן וכסיל. ומשומ כה, ישראל הקדושים, שהם עם אחד ביהود קדוש, הקדוש ברוך הוא נתן להם עצה להנצל מן הכל. אשריהם בעולם הזה ובעולם הבא, שפטוב (ישעיה ס) עטף כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצץ מטעי מעשה ידי להתפאר.

ספר אור הוחר (עמוד 390)

ו) קדם הלמוד יאמר:

הרי אנחנו לומדים בספר הוחר הקדוש לעלי שכינת עוזנו, ולהרים קרו מיל ישראל, ולסתם פי כל הארים אותנו עליזים ותחתונים, ולהזכיר העטרה לשינה, ויאמר די לזרותינו וישראל ישבע לבטה, אמו בו יהיו רצון.

יא) דברי הגאון בבוד מוריינו הרב רבי יצחק יורחות דיסקין שליט"א

יעורי מעם השם עולשו שמים וארץ, ירושלים עיר הקדש תבנה ותוכנו ב מהרה בימינו אם. כבר אמרו חכמינו זכרונם לברכה, שתלמיד תורה היא שколה כנגד כל המצוות. אשרי הזכה להיות עמלו בתורה הן בנגלה הן בסתר, בספר תורה הקדוש והתקונים. ובראי הוא רב"י, התנא האלקי זכותו גן עליינו אמן, לפטר את כל העולם בלו מרדין ולקרב את הנאה, עינינו תחינה בהנחות נגליות או רשות הארץ רעה את השם בביאת גואל צדק, וישראל נישע בהשם תשעת עולמים בענלא ובקרוב.

נאום יצחק יורחות בהגאון הצד מוריינו הרב רבי משה יהושע יהודא ליב זכר צדיק לברכה דיסקין מסבים אני לכל המדבר למעלה, ומבקש מהינו בני ישראל בכל מקום להתמיד בלמוד הקדוש הנזבר ובפרה הניבר, זכות התנא הקדוש רב"י זכותו גן עליינו אמן ותורה הקדושה גן עליינו לזכות לראות בוגנות ישראל ברוחמים במהרה בימינו אמן, כמו שאמר הנביא "גם כי יתנו בוגנים עתה אקבחים".

ובאו על החותם يوم פסח שני טרפו בא ס"ט ופרח בשושג'ה לפרט קפוץ האבי יעקב מאיר ס"ט (ספרדי טהור) ראשן לציון וראש הרבניים בארץ ישראל

יב) לב ראי השם וחושבי שמו ישמח על התהוערות הקדושה של התמדת הלמוד בספר הוחר הקדוש לייחידי הפגלה אשר הארץ הקדש ובחוין לארץ. ומה טובה וקדושה היא התהומות הזאת לב ראי השם וחושבי שמו ישבת הארץ המצרפת מהלומים בני היכלא. בטוחים אנחנו בעורת השם לאור הקדש המלא שפעת חסדי אבות היוצא על כל גדרות אוור הוחר נגלה הודה והדרו לחפש לנו את מבועי הישועה והגילה האמתית, ודריכנו על במתה אהל וייחילנו נחלת יעקב אבינו, ויעלה את נשיותם כל עם קדוש לתשובה עליה המביאה גואל לציון במהרה בימינו אמן.

ולאות אמר"צ באתי על החותם פסחא ועירא טרפו"א פה עיר הקדש ירושלים תבנה ותוכנו.

מקור המאמר בזוהר פרשת ויקח לו ר' ר' ע"ב
סוד שלוש תפולות שבת

תפלה השבת של העם הקדוש, שלוש תפולות נמצאות ביום זהה בנגד שלוש שבתות, ופרשთ, והכל אחד. כיון שנכנסו העם הקדוש לבית הכנסת, אסור להשתדל אפלו בצדך בית הכנסת, אלא בדברי תשבחות ותפלה ותורה וכרואי להם.

ומי שמשתדל בדברים אחרים ובדברי העולם, זה אדם שמחיל שבת, ואין לו חלק בעם ישראל. שני מלאכים ממנינם על זה ביום השבת, מהם שמים ידיהם על ראשו ואומרים: אוֹי לפלוני שאין לו חלק בקדוש ברוך הוא. ועל זה צrisk להשתדל בתפלה ובשירים ובתשבחות של אדונם, ולהשתדל בתורה.

היום הזה הוא יום הנשומות שמתעטר אותו צrisk הנשמות (בתשבחות של אדונם). משום כך משבחים בתשבחות תשבחת הנשמה,

ובצד של נשמה ורוח, והיום הזה עומדת ברוח ונשמה, ולא של גוף.

צלותא דשבתא, בעמא קדיישא, תלת צלותין אשתקחו בהאי יומא, לקביל תלת שבתי, ואוקמויה, וכלהו חד. בין דעתלו עמא קדיישא לבי נינשתא, אסיר לאשתדל אפלו בצדך כי נינשתא, אלא במלוי תשבחן וצלותא, ואורייתא, וכדקה חזי לון.

ומאן דاشתדל במלין אחרני, ובמלין דעתמא, דא איהו בר נש דקה מהלל שבתא, ليית ליה חולקה בעמא דישראל. תריין מלאכין ממני על דא, ביום דשבתא, ואינון שוו ידיהון על רישיה, ואמרי, ווי לפלא, דלית ליה חולקה בקדישא בריך הוא. ועל דא, בעי לאשתדל באצלותא ובשירין בתושבחון דמאייהון, ולאשתדל באורייתא.

האי יומא, איהו יומא דגש망תין, דאתעטרא ההוא צרורא דגש망תין. (בתוישבעו דמאייהון) בגין כה משבחי בתושבחון תשבחתא דגש망תא, והינו נשמת כל חי תברך את שמה כי אלהינו רוח כל בשר וכו'. ולית תשבחתא אלא בסטרא דגש망תא ורוחא, והאי יומא, כיימא ברוחא ונש망תא, ולאו דגופא.

והינו נשמת כל חי תברך את שמה כי אלהינו רוח כל בשר וכו'. ואין התשבחת אלא

מקור המאמר בזוהר פרשנות יתרו דף ח' ע"ב

בַּיּוֹם דְּשֶׁבֶת, בְּסֻעֻדַּתָּה תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח) אֶז תִּתְעַג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאי. דְּהַהִיא שְׁעַתָּה אֲתַגְּלִיא עַתִּיקָא קְדִישָׁא, וּכְלָהו עַלְמִין בְּחִדּוֹתָא, וְשַׁלְמִיו וְחִדּוֹתָא דְּעַתִּיקָא עַבְדִּינוּ, וְסֻעֻדַּתָּה דִּילִיה הָוָא וְדָאי.

בְּסֻעֻדַּתָּה תְּלִיתָה דְּשֶׁבֶת, כְּתִיב וְהַאֲכַלְתִּיךְ נְחַלָּת יַעֲקֹב אָבִיךְ. דָא הִיא סֻעֻדַּתָּה דְּזַעַיר אָפִין, דְּהַוִּי בְּשַׁלְיָמוֹתָא. וּכְלָהו שִׁיחָא יוֹמִין, מְהַהִיא שְׁלִימִוּ מִתְּבָרְכוּן. וּבְעֵי בָּר נְשׁ לְמַחְדִּי בְּסֻעֻדַּתָּה, וְלֹא שְׁלִמָּא אַלְין סֻעֻדַּתָּה, דְּאַיִן סֻעֻדַּתָּי מְהַיְמָנוֹתָא שְׁלִמָּתָא, דְּזַרְעָא קְדִישָׁא דְּיִשְׂרָאֵל, דִי מְהַיְמָנוֹתָא עַלְאָה, דָהָא דִילְהֹן הָיָא, וְלֹא דַעֲמִין עַוְבָּדִי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֹלּות. וּבְגִינִּי כֵּךְ אָמֵר, (שםות לא) בְּגִינִּי וּבִין בְּגִינִּי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַי, בְּסֻעֻדַּתָּי אַלְין, אַשְׁתָּמוֹדָעוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּאַיִן בְּגִינִּי מְלָפָא. דְּאַיִן מְהַיכְלָא דְּמְלָפָא, דְּאַיִן בְּגִינִּי מְהַיְמָנוֹתָא, וּמְאָן דְּפָגִים חָד סֻעֻדַּתָּא מְנִיהָו, אָרוֹן פְּגִימָוָתָא לְעַילָּא,

נוֹדָעים יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּשְׁהָם מְהַיכְלָל הַמֶּלֶךְ, וּמְיֻחָדָה שְׁפָוגָם סֻעֻדַּה אַחַת מֵהֶם, מְרָאָה פָּגָם לְמַעַלָּה, וּמְרָאָה אֶת עָצָמוֹ שְׁאַינוֹ מְבָנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיוֹן, שְׁאַינוֹ מְבָנֵי

בַּיּוֹם הַשְּׁבָת, בְּסֻעֻדַּה הַשְּׁנִיה כְּתִיב אֶז תִּתְעַג עַל הָאָזְנָה. עַל הָאָזְנָה וְדָאי. שָׁאוֹתָה שְׁעָה נְגַלָּה הַעֲמִיק הַקָּדוֹשׁ, וְכָל הַעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחְדּוֹה שֶׁל הַעֲמִיק אָנוּ עֹשִׂים, וְזֹהִי סֻעֻדַּתוֹ וְדָאי.

בְּסֻעֻדַּה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל שְׁבָת כְּתִיב וְהַאֲכַלְתִּיךְ נְחַלָּת יַעֲקֹב אָבִיךְ. זֹהִי הַסֻּעֻדַּה שֶׁל זַעַיר אָנָפִין שֶׁהָוָא בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שִׁשְׁת הַיָּמִים מְאֹתָה שִׁלְמוֹת מִתְּבָרְכִים. וְצִרְיךְ אָדָם לְשִׁמְחָה בְּסֻעֻדַּתוֹ, וְלַהֲשִׁלִּים הַסֻּעֻדּוֹת הַלְלוֹ, שְׁהָנוּ סֻעֻודֹת הַאמֹּנוֹה הַשְּׁלִמָה שֶׁל זָרָע קָדוֹש שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאָמֹנוֹה הַעֲלִיוֹנוֹ הָיָא שְׁלָהָם וְלֹא שֶׁל עַמִּים עַוְבָּדִי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֹלּות. וּמְשׁוּם כֵּךְ אָמֵר, (שםות לא) בְּגִינִּי וּבִין בְּגִינִּי יִשְׂרָאֵל.

בָּא וּרְאָה, בְּסֻעֻודֹת הַלְלוֹ נְדָעִים יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּשְׁהָם מְהַיכְלָל הַמֶּלֶךְ, וּמְיֻחָדָה שְׁפָוגָם סֻעֻדַּה אַחַת מֵהֶם, מְרָאָה פָּגָם לְמַעַלָּה,

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונוחנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזרים והתגים ציריך אדם לשמה ולשמה את הענים, ואם הוא שמח לבודו ולא נתנו לעניים - עונשו רב, שחרי לבודו שמה, ולא נתנו שמה לאח�. עליו כתוב (מלachi ב) וזריתني פרש על פניכם פרש גיגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נתנו לאח� - לא נוחנים עליו עונש כבשאר הזרים והתגים, כתוב פרש גיגיכם. אמר פרש גיגיכם, ולא פרש שבתכם. וכותב (ישעה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה שבת לא אמר.

ומশום לכך כתוב בין ובין בני ישראל. ומשם שכל האמונה נמצאת בשבת, נוחנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליה, נשמה שכל השלמות בה, קדמת העולם הבא. ומשם לכך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם

ואחוי גריםיה דלאו מבני מלכਆ עללה הוא, דלאו מבני היכלא דמלךआ הוא דלאו מירעא קדישא דישראל הוא. ייחבין עלייה חומרא רתלה מלין, דינא רגיהם וגוי.

וთא חוי, בבלחו שאר זמנים ותגין, בשי בר נש לחדי, ולמחרי למסבni.iae. ואילו הוא חדי בלחוודי, ולא יהיב למסבni. עונשיה סגי, דהא בלחוודי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עלייה כתיב, (מלאי ב) וזריתני פרש על פניכם פרש גיגיכם. ואילו איהו בשפתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא ייחבין עלייה עונשא, כשאר זמנים ותגין, כתיב פרש גיגיכם. פרש גיגיכם קאמ, ולא פרש שבתכם. כתיב (ישעה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמ.

ובגיני כך כתיב, בגין ובין בני ישראל. ומשם דכל מהימנותא אשתקה בשפתא, ייחבין ליה לרבר נש נשמה אחרא, נשמה עלה, נשמה דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתני. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקידשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי. מכל צדדי.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, וְדֹאי כֵּה הוּא. וְוַיְלִיה לְבָרֶגֶשׁ,
דְּלֹא אֲשֶׁלִים חִדּוֹתָא דְמַלְכָא קְדִישָׁא. וּמְאָן
חִדּוֹתָא דִילִיה. אֲלֵין תְּלַת סְעֻודָתִי מִהִימְנוֹתָא.
סְעֻודָתִי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּלִילָן בְּהָבוֹ. וּבְלָהּוּ
חָדוּ עַל חָדוּ מִהִימְנוֹתָא שְׁלִימְנוֹתָא, מִכֶּל סְטוֹרוֹי.

הָאָנָא, בְּהָדִין יוֹמָא מִתְעַטְּרוֹן אַבְהָן, וְכֹל בְּנֵי
יִגְזִין, מָה דְלֹאו הַכִּי בְכָל שְׁאָר חָגִין
וּזְמִינִין. בְּהָדִין יוֹמָא, חִיבְיאָה דְגִיהָנָם גִּיחִין. בְּהָדִין
יוֹמָא, בָּל דִינֵין אַתְכְּפִין, וְלֹא מִתְעַרְיוֹן בְּעַלְמָא.
בְּהָדִין יוֹמָא אוֹרִיתָא מִתְעַטְּרָא בְעַטְרִין שְׁלִימִין.
בְּהָדִין יוֹמָא נְכֹפִים וְלֹא מִתְעַטְּרִים בְּעַולְם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְּרָת בְּעַטְרוֹת שְׁלִמוֹת.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, וְדֹאי כֵּה הוּא.
אוֹי לְאָדָם שֶׁלֹּא מִשְׁלִים אֶת
שְׁמַחַת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמְהִ
שְׁמַחַתּוּ? אַלְוּ שֶׁלֹּשׁ הַסְּעוֹדוֹת
שֶׁל הַאֱמֹנוֹה, סְעֻודָתִ
שְׁאַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
כָּלּוֹלִים בָּהֶם, וְכֹלֶם שְׁמַחַת
עַל שְׁמַחַת, אִמּוֹנָה שְׁלָמָה
מִכֶּל צְדִקוֹן.

שְׁנִינוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְּרִים
הָאָבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
מָה שָׁאַיִן כֵּן בְּכָל שְׁאָר
הַחֲגִים וּהַזְּמִינִים. בַּיּוֹם הַזֶּה
רְשָׁעֵי הַגִּיהָנָם נְחִים. בַּיּוֹם
הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נְכֹפִים וְלֹא מִתְעַטְּרִים בְּעַטְרוֹת שְׁלִמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 391)

הקטן אברהם יצחק הכהן קוק עובדר עבדות הקדש על ארמת הקדש ראש רבני ארץ ישראל ורב ואב"ר פה עיר הקדש ירושלים תבנה ותפוגן ב מהרה בימינו אמן על דרך תוצלת ונחיצות ולמוד הקדוש של הזהר הקדוש התקונים כבר בתבתי בוּה שנה שעברה. השם יתברך ברוחמיינו תנו התעוררות תשובה מלעילה בלב עמו ישואל, ונזכה לראות בישועה קדושה בעיתרת לב ונפש המכחפה. הקטן יוסף חיים זאנענעלר רב ואב"ר לקהילת האשכנזים בעיר הקדש ירושלים תבנה ותפוגן ב מהרה בימינו אמן

יג) בָּרוּךְ הַשֵּׁם, כִּי מֵאַיִן פָּצָא תּוֹרָה וְדָבָר הַשֵּׁם מִירוּשָׁלָם

ידיע מה שבתו בנבאים (שמואל ז, ט"ז) "וְהַלְךָ מִדְיָנָה שָׁנָה וְסָבָב בֵּית אֶל וְהַגְלָל וְהַמִּזְבֵּחַ וְשִׁפְטָת אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת בֶּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֶלְهָה וְתַשְׁבַּתּוּ הַרְמָתָה כִּי שֵׁם בֵּיתוּ", שהיה מחויר על בֶּל הַעֲירֹת לְחַזִּירָם בָּתְשׁוּבָה וּמִשְׁנָה שְׁלָמָה שְׁנִינוּ באבות (פרק ה' י"ח) כל המזבח את הרבים אין חטא בא על ידו.

ובתניא דברי אלהו פרק י"א איתא, וזה לשונו: וְשָׁמָא תָּמֵר אָוֹתָן שְׁבָעִים אַלְפָ שְׁנָה רְנוּ בְגַעַת בְּנֵימִין מִפְנֵי מָה נְהָרָנוּ לְפִי שְׁהָיָה לָהּ לְסִנְהָרִין גְּדוֹלָה שְׁהָגִיה מִשְׁהָ וְיַהְוָשׁ וְפָנָחָם בְּנָן אֶל עַזְרָעַם, היה להם לילך ולקשר חבלים של ברזל במתנים ולהגביה בגדיהם למעלה מארכזותיהם ויחוור בכל עירות ישראל, יום אחד לבליש יום אחד לבית אל, יום אחד לחברון יום אחד לירושלים, וכן בכל מקומות ישראל, וילמדו את ישראל תורה ודרך ארץ בשנה ובשתיים ובשלשה, כדי שיתגadel ויתקרש שמו של הקדוש ברוך הוא בעולמות כלן שברא מוסף העולם ועד סוףו. והן לא עשו כן, אלא בשבוכנסו לארצם כל אחד ואחד מהם נבנש לכרכמו ולינו ולשדרה ואומרים שלום עליך נפשי, כדי שלא להרבות עליהם את הטרח.